

REVERENDISSIMO ILLVSTRIS³

simoq; Principi ac Domino, D. Alberto Cardinali, Presbytero, Legato & Archiepiscopo Moguntino & Madesburgensi, Romani Imperij Electori & Cancellario, Primate per Germaniam, Marchioni genere Brandenburgensi &c.

Domino ac Patrono suo incomparabiliter summo,
Iacobus Curio Hofemianus, officia & studia sua.

I Princeps Illustrissime, traducenda unquā Iuuentus fuit ad naturae rerumq; cælestium scrutationē, in hac maxime rerum perturbatione & temporū querela traducenda esse uidetur. Nam præterquam quod hoc doctrinæ genus infinitam confert in uita & moribus utilitatein, Vnum etiam hoc præstat, ut dum occupatos Iuuenum tenet animos, eos non sinat in medium maximorum studiorum irrumpere, & umbram doctrinæ pro solidâ amplexari, neglectis ijs, unde gradū facere oportebat ad ueram de Deo capiendam noticiam, Et Reipublicæ regendæ scientiam. In quibus quam sinistre uersentur quidam, declarat abunde nostra hæc iā dissidijs & conuicij undiq; feruens Germania. Nec enim obscurum est, per quos tantum hoc discordiarum incendium alatur. Ordine si studia, ut prudenter à maioribus constitutum est, traderentur, saniora ingenia parere Scholæ possent. Nunc quasi perfractis repagulis, subito nascuntur, ueluti fungi nobis, qui Titulo doctrinarum ambitiose impetrato, in Curia, in Subsellij, & Ecclesia, tam nulla bonarum artium cognitione instructi dominantur, ut planè necesse sit, incurrere Literas in odia potentum, Et Literatos passim ipsos etiam præ illis contemni, qui cætera rudes, sola naturae bonitate excellunt, Et usu rerum periti, dexteritatem, non calliditatem in agendis negotijs adferunt. Id scilicet lucri fecerunt hactenus Scholæ, quarum iudicia decebat esse grauissima. Quam autem studiorum honori consuleretur rectius, si reuocata ueteri ratione discendi,